

satiru na americkou studenovělečnou hysterii přihlásit do soutěže, ale komunisté ji paradoxně považovali kvůli detailu, postavě opilého sovětského vojáka, za ideově nebezpečnou. Jewisonův snímek tak v onom roce dostal nálepku nežádoucího festivalového filmu stejně jako *O slavnosti a hostech* Jana Němce.

Dva Jewisonovy filmy prošly za normalizace až do kin. *V žáru noci* mohli tuzemští diváci vidět v roce 1971 a Al Pacinův ve Varech oceněný výkon v *...a spravedlnost pro všechny* o jedenáct let později. ©

Jindřiška Bláhová

čově – na svou dobu nebývale empatické – metodě, kdy se snažil jednání vrahů pochopit. S intelektuálně slabším Hojerem si vytvořil blízký vztah, kdy mu pachatel věřil a přiznával se k dalším vraždám.

Při jejich vykreslení se tvůrcům daří vyhnout se senzacím. Hlavně díky vynalézavé režii začínajícího Pavla Soukupa, který nesklouzává ke kliše a buduje hrůzu v neukázání, zámlkách, psychologickém detailu policistů i Hojera. Brutalitu vražd během jejich rekonstrukcí divák často odečítá z tváří policistů a figurantek. *Metoda* je tak stejnou měrou o zločinu jako o dopadu, který má i na ostřílené kriminalisty, jejichž profil je sám o sobě fascinující. Což je v rámci žánru osvěžující a stále přehlížené téma.

Voyo natočilo už ne jeden krimi seriál, vtahující *Metoda Markovič: Hojer* posouvá laťku zásadně výš. A to i v porovnání s celou tuzemskou seriálovou produkcí. ©

Jindřiška Bláhová

VÝSTAVA TÝDNE

Návrat do věku nevinosti, který je ovšem obklopen vědomím věcí, které měly z tehdejšího pohledu teprve přijít a z dnešního jsou naopak už za námi. Zhruba takovou podmanivou cestu časem nabízí výstava malířky Ester Knapové (30) *Zimní jablka* v pražské Trafo Gallery. Autorka absolvovala AVU teprve před pěti lety, ale její dílo se tak rychle stalo přirozenou součástí zdejší současné scény, až je k neuvěření, že jeho autorka stále stojí víceméně teprve na začátku. Tento dojem nečekaně předčasně (v dobrém slova smyslu) vyzrálé umělkyně nová výstava jen umocňuje.

Knapová maluje podle fotografií ze svého rodinného archivu a často na plát-

nech zachycuje samu sebe. Snímky pro ni ale nefungují jako dokument doby zastavené v čase, kterou na obrazech znovu zpřítomňuje. Slouží jí jako odrazový materiál pro aktuální asociace, jež se jí nad scénami spouštějí v hlavě. Jde o čistě pocitovou záležitost, která se z osobní sféry Ester Knapové přenáší na publikum a jeho vlastní emoce. Vždyť skoro každý někdy jako malý zkoušel bruslit před vesnickou roubenkou, ukrývat se v podzimním poli, neobratně běžkovat na kopci, vytažovat klackem ze země žízalu, cákat se v létě v bazénku, clonit si oči před bodavým sluníčkem nebo pozorovat vlastní chodidla při koupání

bouzejí touhu okamžitě vyrazit z galerie někam ven a dělat i věci, jež by ho jinak nenapadly: vždyť romantika v jejím podání spočívá i v obyčejném hrabání listů. ©

Jan H. Vitvar

AUDIO TÝDNE

Specifickému žánru podcastových dramatických seriálů se v prostředí Českého rozhlasu věnuje především Radio Wave, tentokrát však otěže převzala Vltava. Její dramaturgyně Klára Fleyberková Vičíková s dramatikem Matějem Samcem připravila pětidílný seriál *Mizení*, který je dostupný jak na webových stránkách stanice, tak na podcastových aplikacích.

Vše se točí kolem jednoho rozhovoru: ve výslechové místnosti spolu sedí policista (David Prachař) a vyslýchaný (Matyáš Řezníček). Tématem není nic menšího než zmizení mladistvého, který si na internetu přezdívá Mostbeautifulboy – podle tvrzení mnohých nebezdůvodně. Ve zvukově až klaustrofobickém prostředí (zvuk Džian Baban) se odehraje spletitý, zneklidňující příběh, který nenechá posluchače chladným. Zrovna tak sugestivní jsou výkony hlavních představitelů.

Řezníček se v prvních minutách výslechu zdá být suverénní, na policistu shlíží s despektem, později se však jeho rozpoložení mění, pracně budované sebevědomí se rozpadá, až v závěru odkryje příběh své lásky (či poblouznění, jak kdo chce). Prachařův policista je také precizně vystavěná postava. Posluchači si do poslední chvíle nemohou být jistí, jestli je to skutečně homofobní „boomer“, nebo inteligentní vyšetřovatel, který jen chytře využívá znalosti psychologie. Navazuje s vyšetřovaným až osobní vztah, vypráví mu detaily z vlastního života, aby získal jeho důvěru – a během okamžiku jeho projev nečekaně zhrubne.

Hereckým objevem série je Eliáš Vyskočil jako Mostbeautifulboy. Jeho přesné lavírování mezi neviností a protřelostí je suverénní a herecky precizní. To vše režijně zaštiťuje Bohdan Karásek důrazem na přesné tempo promluv. Snad *Mizení* nezmizí z webových stránek do temnoty tak jako někteří z hrdinů příběhu. ©

Přemysl Hnilička

FOTO TRAF0 GALLERY

FOTO TRAF0 GALLERY

v řece – a spousta lidí to zkouší dodnes i v dospělosti.

Obrazy Ester Knapové jsou totiž nadčasové. Některé vycházejí z jejích aktuálních fotografií a působí stejně atmosféricky jako dvacet let staré vzpomínky. Autorka se občas pohybuje na hraně sentimentu, nikdy do něj ale neupadá. Je to mírně rozostřená, k abstrakci tíhnoucí realistická malba plná podivuhodných barev, jež v člověku pro-